

Dr. Rein Ferwerda (1937) heeft zijn vertaling van 'Diogenes Laërtius' van 2000 (Ambo/Anthos) voor deze uitgave opnieuw bewerkt. Eerder vertaalde hij o.a. Plotinus' 'Enneaden', het werk van de scepticus Sextus Empiricus, de *fragmenten* van Empedokles en Demokritos en enkele boeken van Aristoteles. Ook schreef hij een filosofisch essay 'Lof der scepsis'. Tevens publiceerde hij een historische roman, 'Timo', gebaseerd op de biografie die Diogenes Laertius over Timon van Philus heeft geschreven.

Diogenes Laërtius als persoon is een grote onbekende. Maar zijn werk is befaamd. Hij heeft 82 biografieën van antieke filosofen geschreven die buitengewoon lezenswaardig zijn. Vol humor vertelt hij alles wat hij over zijn onderwerp heeft kunnen vinden. Zo weet hij dat Aristoteles spillebenen had, Plato nooit lachte en Diogenes de cynicus in een ton leefde. Hij geeft van de meeste filosofen ook een summier overzicht van hun leer, maar zijn behandeling van de stoïcijnen en sceptici is behoorlijk grondig en van Epicurus heeft hij zelfs drie brieven opgenomen waarin Epicurus zelf zijn leer uiteenzet. Voor onze kennis van de antieke filosofie is dit werk daarom van groot belang, vooral omdat de bronnen waaruit Diogenes zijn gegevens haalde praktisch allemaal verloren zijn gegaan. Hij begint zijn boek met de spreuken van de Zeven Wijzen (onder wie Thales en Solon). De voorsocratici komen aan bod, Plato en Aristoteles en hun scholen, de Stoa, Epicurus en de sceptici. Hij noemt als vertegenwoordiger van deze school zelfs nog Sextus Empiricus die vermoedelijk aan het eind van de tweede eeuw van onze jaartelling leefde. Diogenes zal zijn boek dus aan het begin van de derde eeuw hebben geschreven. De neoplatonici noemt hij niet meer. Voor liefhebbers van mooie verhalen en voor filosofen is dit een zeer waardevol boek.